

Onze Band

Mei/Juni 2020
64e jaargang, nr. 3

VRIJZINNIGE GELOOFSGEMEENSCHAP
MIDDEN-DRENTHE

Bijeenkomsten

Zo.	31 mei	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers Pinksteren
		13.30 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers Pinksteren
Zo.	05 juli	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers

Agenda

Voorlopig zijn er nog geen agenda berichten

Samenstelling bestuur

Voorzitter: Dhr. Wietze de Boer, Rijksweg 207, 9423 PE Hoogersmilde, tel. 0592-459822, email: de.bo20@hetnet.nl

Secretaris: Mevr. Berty Bruggink-Haaijer, Kerklaan 38, 9422 ED Smilde, tel. 0592-414536, of 06-20431335, email: janbruggink@hetnet.nl

Penningmeester: Dhr. Jan Drenth, Sportlaan 3, 9411 BG Beilen, tel. 0593-523779, email: j.e.drenth@ziggo.nl

Banknummer: NL34 RABO 0306 5001 40

2^e Penningmeester: Mevr. Gerda Wiggerink-Wolbers, Perkstraat 5, 9411 PK Beilen, tel. 0593-526889, of 06-13727849, email: gerda@wiggerink.nl

Bestuurslid: Mevr. Reina Limburg-Schuring, Asserstraat 9, 9411 LH Beilen, tel. 0593-523757, e-mail: grlimburg@gmail.com

Overige adressen van onze afdeling

Voorganger: mevr. Helene Westerik-Lammers, Van Stolberglaan 49, 7681 GB Vroomshoop, tel. 06-43167139, email: h.h.westerik@outlook.com

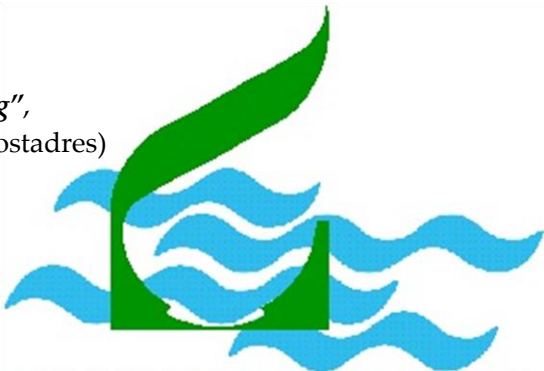
Beheerder Website en Facebook: dhr. Wim Boer, Volmachtenstraat 1, 9414 AL Hooghalen, 0593-592045, email: wimboer@trinedmail.nl

Internet: bereikbaar via www.vrijzinnigen.org (klik dan op "Waar vindt u ons", zoek dan op de kaart "Midden-Drenthe", en klik er weer op)

Facebook: zoek op @VRIJZINNIGENBEILEN

Gebouw:

Vrijzinnig Centrum "*De Stroming*",
Weijerdstraat 9, Beilen (is geen postadres)

Vrijzinnige Geloofsgemeenschap Midden-Drenthe

Vrijzinnig Centrum "*De Stroming*"

Weijerdstraat 9, Beilen

Foto: Gerrit Staal

Als een pluisje in de wind

Op Moederdag plukte ik tijdens een wandeling een klein bosje wilde bloemen. Op enig moment plukte ik iets tussen de brandnetels vandaan, en brandde ik me dus. Dat was lang geleden! In de buurt stonden uitgebloeide paardenbloemen; ik plukte er eentje om met het sap de brand op mijn hand wat te verzachten. En natuurlijk blies ik ook de pluisjes van de paardenbloem. Als het in één keer lukt mag je immers een wens doen.....Toen ik verder liep dacht ik aan de weggeblazen pluisjes, en aan dat lied van de Bob Dylan: *'the answer my friend is blowing in the wind'* – vrij vertaald: het antwoord kun je vinden in de wind.....En zo zijn er veel meer liederen waarin het element van de wind zit; zoals in *Dust in the Wind* (van Kansas) – vrij vertaald: wij zijn als een stofje in de wind. En al die gedachten brachten mij naar Pinksteren, als dat moment waarop we bewust denken aan alles wat onzichtbaar is, maar ons (toch) troost en inspireert. Natuurlijk moeten we ons gezonde verstand gebruiken, zeker met alles wat zich in de lucht bevinden kan. Maar laten we niet vergeten dat het leven ook een andere kant heeft. De kant van overgave aan dat wat we niet weten, niet kunnen controleren en ook niet hoeven te controleren. Omdat die kant ons goedgezind is, ons inspireert en weer op adem brengt. Die kant probeer ik op te vangen, soms ook bewust door in de wind te gaan staan, en erop te vertrouwen dat er iets is dat mij ook zoekt. Iets in de zin van God, antwoorden, troost of berusting.

Dat bewust in de wind staan, kwam de dag na Moederdag. Toen het heel erg hard woei. Ik bewandelde een pad langs het water. Soms moest ik moeite doen om rechtop te blijven staan, en op sommige stukken ging ik met de wind mee.

Als vanzelf zong ik opnieuw: *'the answer my friend is blowing in the wind'*. Op dat moment had ik echt het idee dat de wind me iets zeggen wilde. Zou het ook zo geweest zijn in dat verhaal van Pinksteren? Met al die mensen bij elkaar (nu niet voor te stellen!), en dan ineens zo'n windvlaag die iets bijzonders teweeg brengt? Het zou zomaar kunnen. Dat Pinksterverhaal liep er overigens op uit dat de mensen bij elkaar in de buurt bleven. Om voor elkaar te zorgen, om met elkaar te delen wat ze hadden. Zou Corona dat ook met ons doen? Dat we, als deze bijzondere tijd achter ons ligt, wat meer bij elkaar in de buurt blijven? Wat minder van hot naar her vliegen? Het wat meer bij huis gaan zoeken? In het eenvoudige? Ik hoop van harte dat we deze bijzondere tijd gaan inzetten voor een gezonder levensritme en een gezondere aarde.

Met een hartelijke groet, Helene Westerik

Van de voorganger

Verwondering, dat is voor mij een goed woord voor deze tijd. Verwondering over hoe een virus zoveel kan veranderen. Verwondering over de reacties van mensen, inclusief die van mezelf. Ook nu alles wat makkelijker lijkt te worden. Verwondering die nog even aan het sudderen is, om hopelijk op enig moment als een doordacht gerecht opgediend te worden.

Vanaf half maart zag ook mijn werk er anders uit. Om toch contact met elkaar te houden hebben we diverse dingen ondernomen; via de telefoon en zoom*, via kaartjes, een liturgie voor Witte Donderdag om de maaltijd te vieren, diensten via internet of de radio (radio Borger-Odoorn) en een extra uitgave van "Onze Band" rondom 75 jaar bevrijding.

Voor dat laatste veel dank aan Wim Boer, Gerda Wiggerink, de mensen die daarvoor kopij hebben aangeleverd en aan Henk Jager en Roefke Paping, die alle "Onze Banden" hebben bezorgd.

Bij deze ook een groot dankjewel aan al die mensen die elkaar bellen. Zonder jullie en dus zonder elkaar kan het niet!

**Met de groep 'Over Verwondering gesproken' zijn we aan het zoomen. Dat is: bij elkaar komen via internet, waarbij je elkaar hoort en op je computerscherm ziet.*

Hoe nu verder?

Het moeilijke is dat we zo weinig weten over de verdere weg van dit virus. Komt er nog een golf? Hoe zit het met de immuniteit als je het gehad hebt? Onzekerheid dus, en dat is lastig. Misschien niet zozeer voor onszelf, maar wel voor de vraag 'wanneer gaan we weer wat doen in de kerk? Onzekerheid en twijfel kunnen goede waarschuwers zijn (bij twijfel niet inhalen), maar soms ook onnodige drempels opwerpen. Samen met het bestuur is besloten om op 31 mei (dat is Pinksteren) heel voorzichtig te beginnen, om dan op 5 juli weer de eerste echte dienst te houden.

Zie elders in "Onze Band" voor het protocol.

Wat gaan we doen op 31 mei? Het idee is dat we met hele kleine groepjes naar de kerk komen, om daar iets te beleven van de gedachte van Pinksteren. Ik zal in de kerk zijn, samen met iemand van het bestuur, en daarbij nodigen we u uit in groepjes van drie. We zullen een half uurtje bij elkaar zijn. Uiteraard met inachtneming van alle maatregelen. Het idee en onze wens is om elkaar echt even te ontmoeten, 'en weer te weten waartoe wij bestaan' (een zin uit het lied 'Vol van verwachting' dat we vaak als openingslied zingen). En met die zin 'weten waartoe wij bestaan' bedoel ik dat er meer is dan corona, angst, thuisblijven en wachten op een vaccin. Met Pinksteren hebben we altijd een bijzondere collecte. Het lijkt ons leuk om die nu te besteden aan bloemen en een doos chocolade voor de huiskamers in de Altingerhof. Voor de bewoners én de verzorgers.

Om te kunnen bepalen hoeveel groepjes we moeten inplannen is het verzoek aan u om **vóór 27 mei** bij **Gerda Wiggerink** op te geven of u wilt komen, met daarbij een voorkeur voor de ochtend of de middag.

Dan zal er een planning worden gemaakt. In de ochtend starten we om 10.00 uur. Afhankelijk van het aantal mensen gaan we dan na het middaguur verder; dan beginnen we om 13.30 uur. Als het schema klaar is, zult u gebeld worden hoe laat u welkom bent. Het samenzijn duurt een halfuur, daarna is er een kwartier de tijd om alles gereed (en schoon) te maken voor de volgende groep. Het verzoek is dus om niet eerder te komen dan de tijd die u doorkrijgt.

Wat gaan we doen op 5 juli? Op 5 juli is er de eerste gewone dienst. In de 1,5-meter-kerk. De stoelen staan op afstand en we zullen niet zingen, maar wat zal het bijzonder zijn om na al die maanden weer met elkaar te zijn. Ook voor deze dienst geldt dat opgave (bij Gerda Wiggerink) nodig is. En wel *vóór 1 juli*.

Zowel voor 31 mei als 5 juli geldt het voorbehoud van 'gewijzigde omstandigheden'. Het kan immers zo zijn dat het corona-virus een andere weg gaat dan gehoopt. We zullen de situatie vlak voor elke bijeenkomst dus zorgvuldig bekijken aan de hand van de feiten. Kan een bijeenkomst niet doorgaan, dan mailen of bellen we u.

Met de deelnemers aan 'Over verwondering gesproken' ga ik in gesprek over een eventuele start in juli.

Van 14 t/m 26 juli is mijn vakantie. Mocht er in die periode iets zijn, dan kunt u contact opnemen met een van de bestuursleden. Ingeval van bijzondere omstandigheden ben ik beschikbaar, omdat het dit jaar allemaal zo anders is.

*Misschien moeten we nu
eindelijk een voorbeeld nemen
aan jou, beste slak, hoe jij
Miljoenen jaren de tijd nam
om het perfecte huis te bouwen,
waarin je altijd thuis bent: vrij.*

*In alle stilte en vroegte, wanneer
de wereld lawaaiend van start
gaat,
begeef jij je langzaam in het licht
en het onbeschreven tuinpad op.
je laat een glinsterend spoor achter:
een eenvoudig, hoopvol bericht.*

Bas
Rompa

De Gele Bus

Als u het filmpje op Youtube hebt gezien van de Paasviering, dan staat dat filmpje op het Youtube-kanaal van **de Gele Bus**. Daar zijn inmiddels meerdere filmpjes te zien, ook de 4 mei Herdenking uit Odoorn.

BRIEF VOOR VERBINDING, VERTROUWEN EN VERWONDERING

Vanuit vrijzinnig gedachtengoed, voor iedereen. nr. 4, vrijdag 8 mei 2020

Diegenen onder u met een mailadres hebben de afgelopen weken ook de zogenaamde Vrijbrieven ontvangen. Dat zijn tweewekelijkse kleurrijke brieven voor deze coronatijd over een bepaald thema. Met korte stukjes tekst, gedichten, gebeden of een lied en toepasselijke afbeeldingen.

Maar.....wat is nu **de Gele Bus**?

Dat is de naam die Nicoline Swen (mijn collega in Varsseveld en Twente)

en ik hebben bedacht voor ons plan om met een echte gele bus Noord- en Oost-Nederland in te gaan. Met allerlei activiteiten; soms een dienst (voor mensen van afdeling die zijn opgeheven, of mensen in verzorgingshuizen), soms een film, soms

bezienswaardigheden. Dus een 'mobiel iets'. We hadden het plan om in juni twee weken een geel busje te huren en dan ook naar festivals en fairs te gaan. Om een heel ander publiek proberen te bereiken.

Door corona lukt dat nu niet. Daarom zijn we nu al wel met de filmpjes en de vrijbrieven begonnen.

Ons idee is dus tweërlei: (a) naar de mensen toegaan als ze niet meer naar ons kunnen komen en (b) andere/jongere mensen aanspreken die vroeg of laat ook de grote vragen van het leven gaan stellen, of zich willen bezinnen op hun leven, in relatie tot dat van anderen en de wereld om hen heen.

Met een hartelijke groet
Helene Westerik

Samen naar de kerk, maar gezond blijven!

- Je opgeven voordat je komt (per mail of telefoon) bij Gerda Wiggerink
- Ben je ziek/niet fit: thuis blijven (ook als je je had opgegeven)
- Er is één richting om de kerk in te lopen
- Volg de aanwijzingen van de gastvrouw\gastheer op
- Er is één richting om de kerk uit lopen
- Houd 1,5 meter afstand - ook bij het in én uit lopen, in de garderobe en op het kerkplein
- Je zit 'alleen', echtparen mogen bij elkaar zitten
- Er is na afloop geen koffie drinken
- We kunnen helaas niet zingen
- Collecte: bij de uitgang in de NPB-bus of via de bank
- Als je moet niezen/hoesten, doe dat dan in je elleboog
- Doe een mondkapje op als dat je gevoel van veiligheid vergroot - zelf meenemen
- Eventueel toiletbezoek - via de uitgangsroutte en dan via de ingangsroutte weer naar de zitplaats

Van de bestuurstafel

Nu ik dit schrijf zitten wij nog steeds in deze onwerkelijke situatie van het corona virus. Maar door de beperkingen, zoveel mogelijk binnen blijven en geen of heel weinig bezoek, zijn wij nu toch zover gekomen dat er langzaam weer meer dingen mogelijk zijn. Onze bijeenkomsten en kerkdiensten kunnen nog geen doorgang vinden. Heel erg jammer in deze Pinkstertijd, maar wij willen toch voorzichtig iets proberen, want wij krijgen veel signalen dat de mensen het contact erg missen.

De bedoeling is om 1e pinksterdag een bijeenkomst te houden voor de mensen die dit graag willen. In een andere vorm als anders, met groepjes van 5 of 6 personen, vanaf 10.00 uur. Als u wilt deelnemen moet u zich opgeven bij Gerda Wiggerink via de mail of telefonisch. Als wij weten hoeveel mensen er komen krijgt u van Gerda een berichtje over het tijdstip waarop u verwacht wordt.

Het bestuur heeft de kerk ingericht op de anderhalve meter afstand.

U leest daar elders in Onze Band meer over. Afhankelijk van de maatregelen willen wij onze eerste dienst houden op zondag 5 juli.

Onze bezoekers zitten bijna allemaal in de kwetsbare leeftijdsgroep en voorzichtigheid voor alles. Ook voor deze dienst moet u zich opgeven bij Gerda, in totaal kunnen wij aan een kleine 30 mensen een zitplaats bieden.

Veel leden en begunstigers hebben iets overgemaakt voor de Paascollecte.

De opbrengst was dit jaar ongeveer de helft van de voorgaande jaren.

Maar natuurlijk hiervoor onze hartelijke dank.

Ik hoop u in de komende tijd snel weer te kunnen begroeten, maar vooreerst wens ik u allen samen met uw families,

alle goeds toe en veel sterkte in deze bizarre

tijd. Als laatste nog één vraag, hebt u een

e-mail adres of een nieuw e-mail adres, wilt u

dit dan doorgeven aan het bestuur? Zo kunnen

wij u nog beter op de hoogte houden van onze activiteiten.

Hartelijke groet, Reina Limburg

Van de penningmeester

Het was heel erg fijn dat er veel mensen zijn geweest die aan de Paascollecte hebben mee gedaan(waarvoor dus dank!). Die heeft echter toch maar de helft opgebracht van wat we normaal gesproken ontvangen. Gevoegd bij de gemiste collectes van de diensten, begrijpt u dat een extra bijdrage van harte welkom is. Zeker ook voor onze Pinkstercollecte, (bloemen en chocolade voor de bewoners en verzorgers van de Altingerhof).

Als u iets extra's kunt missen, kunt u uw bijdrage overmaken, maar u mag hem -als u weer naar de kerk gaat komen- ook in de collectebus doen.

De Paascollecte heeft tot nu toe € 1415,- opgebracht.

2^e penningmeester Gerda Wiggerink

*Zij die hun verjaardag hopen te vieren
(vanaf 75 jaar)*

Mevr. L. Habing- Borrink	Beilen	22-05-1922
Mevr. H. ten Berge- Meijers	Beilen	31-05-1933
Dhr. B. ten Berge	Beilen	03-06-1936
Mevr. E.H. Zondag- Wolters	Beilen	04-06-1930
Dhr. M. Schuring	Beilen	11-06-1920
Mevr.F. Nijsingh- Jager	Beilen	19-06-1941
Mevr. J. Roerink- Bats	Beilen	22-06-1934
Mevr. G. Kerkhove- Brunsting	Beilen	24-06-1932
Dhr. R. Oostingh	Beilen	25-06-1931
Mevr. K. Folkers	Beilen	26-06-1943
Mevr. T. Hulzebosch- Martens	Beilen	05-07-1937

Alle jarigen, van harte gefeliciteerd!

Bloemengroet

Daar we in de laatste twee maanden geen kerkdiensten hebben gehad, hebben we toch gemeend om bij enkele leden bloemen te laten bezorgen.

Ze zijn gegaan naar mevr. J. Dolfing- Zwaan, mevr. K. Folkers, mevr. L. Wesseling- Noordhuis en naar mevr. T. Venema- Paas.

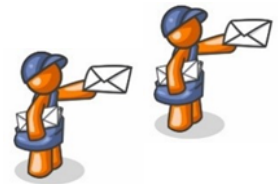

Mutaties

Op 21 april is mevr. L. Kuik- Vredeveld verhuisd van Elp naar de Zuidbrink 70, 9431 AR in Westerbork.

Inleveren kopij

Voor het volgende nummer kunt u de kopij inleveren bij Gerda Wiggerink tot uiterlijk 10 juli 2020

Oplossing van het taalpuzzeltje

Het antwoord is een woord van twee lettergrepen, waarbij beide lettergrepen met de letter "v" beginnen: **Ver ven**

- a. Luchthaven (9)
- b. Waterbekken (5)
- c. Gebeurtenis (7)
- d. Deel van een koelkast
- e. De massa (8)
- f. Zoogdier (6)

a	v	i	e	g	v	e	i	d		
b			v	ij	v	e	r			
c			v	o	o	r	v	a	L	
d	v	r	i	e	s	v	a	k		
e				v	o	e	t	v	o	i
f				v	i	n	v	i	s	

Had u dit ook gevonden?

Bericht over deelname aan de actie van het IDP voor de Voedselbank

De Vrijzinnige Geloofsgemeenschap Midden-Drenthe wil hier graag aan meedoen, maar logistiek is het lastiger omdat velen van onze leden hun huis niet uitkomen. We hebben nu dit geregeld:

Mensen die iets willen schenken (houdbare dingen dus) kunnen Henk Jager bellen. Hij komt het dan halen en brengt het naar de Ark. Het idee is dat mensen het buiten neer zetten, zodat er geen contact hoeft te zijn.

Henk verzamelt het thuis en brengt de 'oogst' op dinsdag of zaterdag naar de Ark.

Telefoonnummer Henk Jager: 06-11839946

Achter zijn huis staat ook een krat waarin u de boodschappen kunt deponeren.

Dit even naar telefonisch overleg.

Het IDP (Interkerkelijk Diaconaal Platform Midden-Drenthe) heeft het initiatief genomen om te starten met de inzameling van voedsel en andere (houdbare) producten in Beilen. Ze doen dit in navolging van en als aanvulling op de actie die deze week in Westerbork startte (en die ook bedoeld is voor de voedselbank met het uitgiftepunt in Beilen).

In Westerbork worden vooral verse producten ingezameld.

Concreet:

- 2x per week kunnen producten worden ingeleverd in gebouw 'De Ark', Acacialaan 2, Beilen
- wekelijks op dinsdag en op zaterdag, op beide dagen van 16.00- 17.00 u; de eerste keer dus op dinsdag 14 april a.s.
- voorkeur voor houdbare producten: zie onderstaand 'boodschappenlijstje' -maar het lijstje kan makkelijk langer worden gemaakt
- we verzamelen in 'De Ark' de producten in kratten van de voedselbank en brengen die gevuld daar naar toe (de voedselbank zelf is elke maandag open vanaf 08.30 u, maar de voedselbank geeft er de voorkeur aan dat we eerst zelf inzamelen)

Boodschappenlijstje:

groente in pot of blik	koffie (pak 250 gr.)
blikken vlees, vis	koffiemelk
aardappelpuree	thee
mix / saus voor pasta	suiker / schenkstroop
rijst	houdbaar broodbeleg
vloeibare boter	tandpasta
bak- en braadolie	zeep en zeepproducten
houdbare zuivel	

Kopij, ingezonden door onze leden

waarvoor hartelijk dank

1. Een kijkje in de kraamkamer....

Het waren twee rare dagen, die van 4 en 5 mei. En nu is het 6 mei en zit ik over beide dagen na te denken met een beker koffie in de hand.

Dan valt mijn oog op de muur achter mij en zie ik onverwacht dat zich een Libelle uit haar cocon worstelt. Ik ben gelijk alert. Pak mijn camera en leg haar pogingen vast. Stukje bij beetje worstelt ze zich uit haar harnas.

Als ze helemaal los komt draait ze zich in een flits om en beginnen het lijfje en de vleugels zich langzaam te ontvouwen. Van elk stadium maak ik foto's: ik sta in de kraamkamer en kijk in opperste verwondering toe hoe prachtig dit is om te zien. Als het lijfje zich heeft ontwikkeld pompen de vleugels langzaam op van gefrommelde 'lapjes' tot prachtig glanzende glazen vleugels.

En dan opeens klappen ze uit van verticaal naar horizontaal en hangt ze bijna vlieg klaar aan haar oude behuizing. Al die tijd heb ik angstvallig de mussen in de gaten gehouden want die zijn dol op zo'n jong hapje.

Ze weten exact wanneer de libelle larven op het punt staan te ontpoppen en dan zijn ze er als de kippen bij.

Het liep al tegen half vijf in de middag toen ze op de vleugels ging.

Voor deze Platbuik- vrouwtjes- libelle was het vandaag Bevrijdingsdag.

Tijdens mijn ziekte heb ik dozen vol lieve kaarten gekregen.

Hetzelfde overkwam mijn overbuurvrouw en toen we het samen hadden over deze periode kwamen we tot de ontdekking dat we het beide heel moeilijk vinden al die mooie kaarten weg te gooien. En toen kwam de coronacrisis. Een heftige tijd voor jong en oud. Opeens wist ik het: ik ga mijn doos met kaarten uitzoeken en er nieuwe wenskaarten van maken. Er zijn nu zoveel mensen die wel een kaartje verdienen. En dit is het resultaat: de basis is een witte correspondentiekaart. Heerlijk om te knippen, te plakken en onze postbezorgers werk te bezorgen.....en een ander blij te maken.

Lieve groet Wil Fransen

Over kraamkamer gesproken:

Weten jullie het nog?
Ons goede doel voor Pinksteren vorig jaar?
Een waterpomp ten behoeve van het werk ter bescherming van de weidevogels in de buurt van Dwingeloo.
De pomp is er inmiddels, en in het gebied waar Albert Boers werkt is een

boer bereid geweest om een laaggelegen stuk land onder water te zetten - en dat trekt enorm veel vogels. De eerste nestjes zijn al gesignaleerd! Bij deze dus een dankjewel van Albert Boers, mede namens de vogels!

Er moeten mensen zijn

Er moeten mensen zijn
die zonnen aansteken,
voordat de wereld verregent.

Mensen die zomeroliegiers oplaten
als het ijzig wintert
en die confetti strooien
tussen de sneeuwvlokken.

Die mensen moeten er zijn.

Er moeten mensen zijn
die aan de uitgang van het kerkhof
ijsjes verkopen,
en op de puinhopen
mondharmonica spelen.

Er moeten mensen zijn,
die op hun stoelen gaan staan,
om sterren op te hangen
in de mist.

Die lente maken
van gevallen bladeren,
en van gevallen schaduw,
licht.

Er moeten mensen zijn,
die ons verwarmen
en die in een wolkenloze hemel
toch in de wolken zijn
zo hoog
ze springen touwtje
langs de regenboog

Weet je,
er moeten mensen zijn,
die bellen blazen
en weten van geen tijd
die zich kinderlijk verbazen
over iets wat barst
van mooiigheid

Ze roepen van de daken
dat er liefde is
en wonder
als al die anderen schreeuwen:
alles heeft geen zin!
dan blijven zij roepen:
neen, de wereld gaat niet onder!
en zij zien in ieder einde
weer een nieuw begin

Zij zijn een beetje clown,
eerst het hart
en dan het verstand
en ze schrijven met hun paraplu
I love you in het zand
omdat ze zo gigantisch
in het leven opgaan
en vallen
en vallen
En vallen

en **OPSTAAN**
als iemand heeft gezegd:
kom maar in mijn armen

Bij dat soort mensen wil ik horen!

Die op het tuinfeest in de regen

BLIJVEN dansen

*ook als de muzikanten al naar huis zijn
gegaan*

Er moeten mensen zijn

Die op het grijze asfalt

In grote witte letters

LIEFDE verven

*Mensen die namen kerven
in een boom*

volle rijpe vruchten

omdat er zoveel anderen zijn

die voor de vlinders vluchten

en stenen gooien

naar het eerste lenteblauw

omdat ze bang zijn

voor de bloemen

en bang zijn voor:

ik hou van jou!

Ja,

*er moeten mensen zijn
met tranen*

*als zilveren kralen
die stralen in het donker*

*en de morgen groeten
als het daglicht binnenkomt
op kousenvoeten*

*Bij dát soort mensen wil ik horen
die op het tuinfeest ij de regen*

BLIJVEN dansen

*ook als de muzikanten al naar huis
zijn gegaan*

de muziek gaat DOOR

de muziek gaat DOOR

en DOOR!

En naar een gedicht van Jules de Corte:

Gezegend al die vogels

Die dwars tegen de feiten in

Geloven en hopen en daarvan zingen

Die daarmee onze oren boeien

En onze harten troosten

2. *Lieve mensen,*

Ik wandel veel, word je beter van werd gezegd toen ik ziek werd, veel wandelen. Dus dat doe ik dan ook maar soms met tegenzin maar vaak met plezier, vooral als je de natuur ziet ontspruiten, de vogels actief hoort en bezig ziet met nestjes bouwen. Nu vooral in deze bizarre tijd van ziekte en verlies van werk is het zien van de geweldige natuur die gewoon doorgaat en geen idee heeft wat zich in de wereld afspeelt heel bijzonder.

In India kunnen ze zelfs natuur aanschouwen omdat de smog weg is daar. Geweldig dit dat deze crisis voor de natuur en de aarde eigenlijk heel mooi is, de aarde krijgt lucht!!

Ik zie tijdens mijn wandelingen heel veel zwerfvuil liggen en elke keer denk ik, ik neem volgende keer een vuilniszak mee, doe handschoenen aan om dit op te ruimen.

Dan ben ik aan de wandel en verhip vuilniszak vergeten, de volgende keer maar, dit gaat best een tijd zo door. Nu heb ik afgelopen zaterdag de koe maar es bij de horens gevat en een zak meegenomen en wegwerphandschoenen aan gedaan. Zak van 60 liter mee. Na ongeveer 1 km gelopen en verzameld, was de zak al bijna half vol en dat binnen 1 km direct vanaf mijn huis. Was heel mooi weer deze dag dus na een dik uur eff op een bankje gezeten bij de ijsbaan in Hooghalen. Een oorverdovend lawaai dat me als muziek in de oren klonk, concert van heel veel kikkers en vogels!!! Heerlijk!!!

Kijk je om je heen zie je toch best veel rotzooi liggen, terwijl de ijsbaan afgelopen winter geen schaatsers heeft gehad. Ik vind het zo erg dat de vrije natuur (zo vrij is het niet want het is of van Staatsbos, of van Natuurmonumenten of Drents Landschap) als vuilnisbelt wordt gebruikt. Aan het einde van mijn wandeling van 2 uur de zak ruim half vol!! Deze opruimactie is een late navolging op de lezing van kunstenaar Peter Smith die van zwerfflessen kunst maakt. Was een bijzondere lezing in Almelo, de power of one!!!

Vaak zeggen we over iets ogenschijnlijk onveranderbaars daar kunnen we niets aan doen, dat moet de politiek maar oplossen.

Of verander de wereld begin bij jezelf ook zo'n statement. Toch schuilt daar veel kracht in ook al lijkt het dweilen met de kraan open. Ga vaker met een zak op pad kijken wat ik zoal verzamelen kan. Alleen waar laat ik dit afval, ik probeer voor zover mogelijk mijn eigen footprint zo klein mogelijk te houden.

Ik heb mijn oranje container ongeveer 1x per 6 à 8 weken aan de straat staan, de grijze 1x per 3 à 4 maand, groene vaker; als ik al het zwerfvuil in mijn eigen container mik, vergroot ik mijn eigen footprint, dat is niet wat ik wil, nog maar even over prakkezeren voor een oplossing. Feit is dat ik tijdens mijn wandelingen vaker ga verzamelen.

Deze corona crisis houdt veel mensen bezig, in goede en moeilijke zin. Ik denk dan wel eens zou dit dan een tijd van de magere jaren zijn al twee jaar op rij een flinke droge zomer. Een financiële crisis achter de rug, economie trok op. Veel werk en nu ligt alles op zijn gat. Deze crisis werpt ons terug naar bezigheden thuis veelal op vernieuwing t.a.v. de digitaliteit, maar ook naar saamhorigheid waarbij weer uit de oude doos spellen opgepakt kunnen worden. Je vermaken, of huis, tuin e.d. opknappen of met de voorjaarsschoonmaak beginnen. Vroeger werd dat steevast gedaan deze schoonmaak, zal nog wel gebeuren, hoewel ik ook denk dat daar tegenwoordig anders naar gekeken wordt, schoonmaken is noodzakelijk maar vandaag de dag mag het niet veel tijd kosten, toch maar een begin gemaakt. Ook goed tijdverdrijf. Fijn gevoel als alles netjes is en heerlijk geurt als je flink aan het soppen bent geweest. Ik ben in fasen bezig, ook een leerproces niet alles in een keer klaar willen hebben. Zal ook niet lukken ben een chaoot, maar goed stap voor stap wordt mijn huis schoon. Brengt deze crisis toch ook nog iets goeds met zich mee.

Hartelijke groet,
Harriët Drenthen

Boekbespreking

N.a.v.

*Paolo Cognetti, Zonder de top te bereiken, Amsterdam
2020 (2e druk)*

EEN MAN DIE OP ZOEK IS NAAR DE BERGEN EN NAAR ZICHZELF

Paolo C. is een Italiaanse man (geboren in 1978 in Milaan, getrouwd + een kind, is schrijver en filmmaker en hij woont in de alpen van N Italië.)

Het genoemde boek is het vierde dat hij geschreven heeft. Hij bezocht de filmacademie in Milaan. Zijn artistieke aanleg heeft meerdere kanten.

Hij maakte ook de illustraties bij zijn verhaal. En hij citeert een schrijver die zegt dat hij VANOCHTEND liever schilder zou willen zijn dan woordkunstenaar..... (p.5). Je kan zijn boeken op 2 manieren lezen:

1) als reisverslagen van een bergwandelaar. Zo lees je waar en hoe zijn reis in de Himalaya begint, wat de temperatuur is wat ze onderweg tegenkomen, hoe hoog het klingegezelschap komt etc.,

Op blz. 6 en 7 staat een kaartje getekend van Nepal en de omringende landen, De route die ze een maand lang lopen kun je goed volgen.

Het verslag staat op p. 9 tot p. 141.

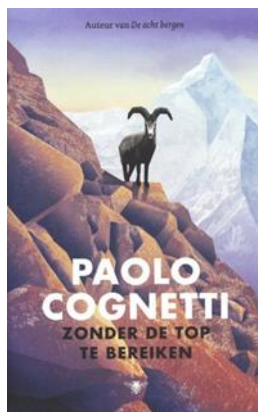
2) Toch beseft de lezer van dit verslag dat het meer is dan een de indruk van een reis door het hooggebergte.

De auteur zei in een interview met het dagblad van het Noorden van 28 februari 2020; "Schrijven gaat voor mij over geheimen, het is een manier om een bekentenis af te leggen." Hij probeert dus, door middel van bergwandelen er achter te komen wie hij is en wat hij al dan niet kan.

Hij is daar eerlijk over:

"De bergen geven mij elke keer weer een les in nederigheid".

Hij zegt verder over zijn ervaringen tot nu toe dat hij geleerd heeft via die bergtochten, die soms heel zwaar zijn (zie bijv. p.113-116 over zijn hoogteziekte) bepaalde angsten te overwinnen.

In zijn andere boeken heeft hij andere angsten overwonnen.
Nog een wandelvoordeel is dat Paolo geleerd heeft dat je niet zonder medemensen (wandelvrienden, voorbijgangers die je ontmoet en die iets voor je gaan betekenen) kunt leven, een inzicht uit het leven gegrepen.

SCHRIJFSTIJL

De auteur van dit bijzondere reisverhaal heeft een ik zeg maar doordringende , intense manier van schrijven . Die stijl heeft hij m.i. ontleend aan de doordringende blik waarmee hij { je aan-)kijkt . P. C. schreef opnieuw een heel mooi boek.

Naschrift

Aardig te vermelden is het informatieve gesprek met hem in het aprilnummer van het blad "SCHRIJVEN", nr. 243/2 op p.22-24.
Hij noemt zes zaken waar een (toek.) schrijver aan moet denken:

- 1) kies je favoriete schrijver en HERLEES zijn /haar werk
- 2) begin met het lezen en schrijven van verhalen (veel zeggen in weinig woorden)
- 3) experimenteer veel met de vorm waarin je iets wilt zeggen
- 4) oefen met het genre van de reportage. Zo kun je wat je zegt tot leven wekken
- 5) blijf zoveel mogelijk schrijven desnoods lezen, laat taalgebruik altijd doorgaan
- 6) blijf het leven verkennen. Wees of word avontuurlijk.

Met dank aan PC voor deze tips
Frans Brinkman

Gedicht

Westerbörk

*Ik was vandaog in Westerbörk. Het kamp is vot,
maor wel kuj zeen waor de barakken stunden.
De bomen wiest de plek waor alles was, verbunden
deur de middenstraot die deurleup tot het lot
bepaolde wel met de trein mus wieder gaon.
Ik zag ze staon: het jonkie oet mien klas, zien naom
in schoolschrift schreven – Bennie Valk – hij weur verdaon.
Doe ik er was leupen anere kinner de zölfde baon
die hij met zien karbies aoflegde. Ik zag
de rails verbeugen tot opstandigheid. De trein
is jaoren vot. Een golden ende kreeg de dag
dat ik daor was in Börk. De zun streek locht
over het pad. En oet de sterren kwam het sein
dat hij veurbij kwam op zien leste tocht.*

Gerard Nijenhuis
Oet: Scheupers van de Taol

Corona Blues

Ik zie je zitten daar zo alleen
En dan weer opstaan
Om uit het raam te kijken
Zonder uitzicht
Op hoe het was.
Je pakt je pennen maar weer
Maar letters willen niet gebreid
worden
En ook niet geschreven
Ze willen gesproken worden
Tegen een ander.
Ze willen gespiegeld worden
In de ogen van een ander.
Ze willen gevoeld worden
In de handen van een ander.
En je kijkt naar buiten
Met uitzicht
Op hoe het was.
En hoe het weer zal zijn.

Een brief stelt een vraag
Hoe het voor jou zal zijn
Als de adem je ontbreekt
Wil je dan die ruimte in
Van piepjes en maskers
Tussen vier muren
Of kies je voor een ruimte
Die eindeloos en eeuwig is?

Leven dat is wat ik wil!
Vrij zijn dat is wat ik wil!
Niet nadenken over handen
En passen en meten
Of.....toch wel even
Wat rust en ruimte
Voor afstand
Dichtbij mezelf

Een stapje terug
Wat zou het ons brengen?
En dan nog een stapje terug
In spullen en uren
En dan nog een stapje terug
In euro's en reizen
Zou het zijn als een ui,
Die je pelt
Zou je tranen vergieten?
Of zou je gelukkig zijn
Met de kern
Met dat waaruit
jij bloeien kan?

twee ogen open
neus dicht
mond dood
twee ogen
met een keus:
angst of kracht
wat kies jij?